

[Justitsministeren]

Men lad mig i den forbindelse sige, at en af de ting, som flertallet er enig om, er nedsættelsen af dette ret bredt sammensatte udvalg umiddelbart efter lovens vedtagelse. I løbet af det kommende halve års tid skal udvalget komme med forslag og initiativer til en yderligere forenkling af asylproceduren, der kan være med til at bringe den forventelige gennemsnitlige sagsbehandlingstid ned under de 8-9 måneder, som er lagt frem i forslaget.

Jeg skal ikke sige meget mere, men blot gentage her til sidst, at jeg er glad for, at det efter de grundige og langvarige forhandlinger, vi har haft – både om udlændingeloven og om det socialdemokratiske beslutningsforslag om integration – er lykkedes at nå frem til enighed. Det betyder, at vi får skabt ro om den lovgivningsmæssige side af sagen; det hilser jeg med tilfredshed, og det er jeg sikker på at administrationen på udlændingeområdet også gør.

Dorte Bennedsen (S):

Ministeren startede med at sige, at det var almindeligt, at man takkede for tilslutning til de forslag, der var fremsat. Det er da ganske korrekt, men jeg må sige, at i mine ikke helt få år i Folketinget har det været temmelig ualmindeligt, at ministeren starter med at tage ordet ved debatten om egne forslag. Men o.k., man skal jo lære, så længe man lever.

I Socialdemokratiet finder vi – og det er forhåbentlig også tilfældet for de fleste af partierne her i salen – at det er vigtigt, at der skabes ro om udlændingeloven. De sidste to års uafledige uro omkring lovgivningen har skabt usikkerhed og bekymring blandt de mennesker, som er omfattet af loven, og derfor har det været magtpåliggende for Socialdemokratiet at medvirke til at få det bredest mulige forlig om udlændingelovgivning, for vi er overbeviste om, at ro på dette område i høj grad gavner udlændingene her i landet, både indvandrere og flygtninge.

Siden afgivelsen af betænkningen i sidste uge har der lydt kritiske bemærkninger fra både venstre og højre side i salen, og derfor vil jeg gerne understrege – og det kan vel næppe komme bag på nogen, i hvert fald ikke i dette hus – at hvis man vil lave brede forlig, må man være villig til at give og tage. Sådan har det altid været i dansk politik, og sådan er det også med det foreliggende forslag. Men for Social-

demokratiet har det som sagt været vigtigt at nå frem til et forlig, som parterne er villige til at bakke op, så vi undgår at få ny uro omkring lovgivningen med få måneders mellemrum i fremtiden.

Ved førstebehandling gav vi udtryk for, at vi havde to forudsætninger for at gå ind i drøftelserne om forslaget, nemlig at vi fik fastlagt en integrationspolitik, og at ministeren fik fejtet for egen dør og nedbragt sagsbehandlingstiden for asylansøgnings. Begge forudsætninger er nu opfyldt: integrationspolitikken med det beslutningsforslag, der bliver vedtaget senere på ugen, og sagsbehandlingstiden, som ministeren har givet tilsagn om at nedbringe til 8-9 måneder gennem tilførsel af øgede ressourcer til 1. og 2. instans. Vi finder det meget væsentligt, at asylansøgere ikke fremover skal opleve en i mange tilfælde psykisk invaliderende ventetid, inden deres sag afgøres.

Jeg skal ikke gå ind i alle detaljer, men blot sige, at det for os har været meget tilfredsstillende, at der nu tages et særligt hensyn til de kvinder, som på grund af vold fra ægtefællens side må bryde ud af ægteskabet, inden de har opnået tilladelse til varigt ophold.

Lad mig så sige helt stilfærdigt og uden nogen polemisk undertone, at det er med en smule forundring, jeg har læst betænkningens bidrag fra SF, og det er det, fordi dette betænkningens bidrag forholder sig til lovforslaget og ikke til det, der nu bliver gennemført. Jeg vil derfor gerne stilfærdigt gøre opmærksom på, at bl.a. reglen om 7 års ophold som betingelse for tilladelse til familiesammenføring helt er bortfaldet, når det drejer sig om forældre, og for øvrige er den blevet sat til 5 år. Alderskravet til forældre bliver fortsat 60 år, og tidsgrænsen for varigt ophold bliver 3 år og ikke 4 år.

Mindretallet skriver i sit betænkningens bidrag, at det vender sig imod øget adgang til at fængsle og optage fingeraftryk af asylansøgere, og at reglerne om fingeraftryk bør følge retsplejeloven. Her vil jeg gerne henvise til flertalsbetænkningen, hvor det klart siges, at politiets adgang til at optage fingeraftryk og personfotografi alene kan anvendes i de tilfælde, hvor der ved indrejsen kan være tvivl om identiteten. Det svarer til de nugældende regler, og det nye er, at disse hermed også får hjemmel i udlændingeloven.